

[Søren P. Larsen.]

og man har statistiske Efterretninger fra 6. Februar 1936 —, at det er jo rigtigt nok, at Tallet er ret stort — godt og vel 113 000 ledige, det er et betydeligt Antal —, men hvis man ser Statistikken efter, finder man straks ud af — vi vidste det dog i Forvejen —, at den største Arbejdsløshedsprocent findes inden for Sæson-Fagene. Saadan har det altid været, at Ledigheden ifølge Sagens Natur maa være størst paa de Omraader, hvor Aarstiden er en Hindring for den naturlige Udvikling. Og ser vi en Række af de andre Ledighedstal igennem, er der en Række Fag, hvor Ledigheden gennem længere Tid har været ret stor; der er f. Eks. Bageri- og Konditoriarbejderne, der staaar øverst i denne Oversigt, hvor man stadig væk baade i November 1934 og i November 1935 har en Ledighed paa omkring 30 pCt. Vi kan dog vel næppe forvente at komme ind i en Periode, hvor der bliver saa meget Brug for Bageri- og Konditoriarbikler, at Forbruget vil vokse saa kolossalt, at samtlige disse vil komme i Arbejde. Jeg mener, det er et Spørgsmaal, om vi ikke i et kommende Udvalg burde se lidt nærmere paa Ledigheden inden for de forskellige Fag og samtidig faa oplyst, hvor mange der inden for Fagene og inden for de forskellige Kasseomraader har opbrugt deres Understøttelser. Hvis det viser sig, at Forholdene er trænge, vil det naturligvis veje til ved Bedømmelsen af Lovforslaget.

Jeg har jo nok set, at der i Bemærkningerne til Lovforslaget er gjort Rede for en Række Enkeltheder, men en nærmere Definering af selve Arbejdsløshedsbegrebets Omfang og Karakter inden for de forskellige Fag vil i alt Fald være en af de Ting, vi i et kommende Udvalg bør samle Opmærksomheden om at faa klarlagt. Hvis der ikke er Tid til det, bliver vi nødt til at sige nej til Lovforslaget, men jeg vil formode, der bliver Tid til det, saaledes som der plejer at være.

Nu kan det jo ogsaa træffe sig, at vi faar en stor Arbejdskamp og derfor ikke faar Brug for saa meget af det, der stilles Forslag om. Men alt dette er jo Spørgsmaal, som naturligvis maa tages op til Undersøgelse, og jeg vil sige, at naar man stiller Forslag om, at Arbejdsløsheds-kasserne skal betale det halve og Arbejdsløshedsfonden den anden Halvdel af de 4,2 Mill. Kr., er det jo rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen udtrykte sig, at Arbejdsløshedsfonden ikke har det saa godt. Nej, sidst vi spurgte til dens Befindende, var dens Status paa minus 10—11 Mill.

Kr., og jeg formoder, at Vinteren har taget yderligere paa dens Velbefindende, og at Minuset derfor er blevet saa meget større. Derfor forstaaer jeg godt, at der skal lægges et Sugerør derfra ind i Statskassen. Arbejdsløshedsfondens Tilstand maa jo ifølge Sagens Natur være meget ringe.

Vi vil, som sagt, se sagligt paa Lovforslaget og høre paa den Argumentation, der kan føres i Udvalget, men for ikke at spænde Forventningerne for højt vil jeg sige til Regeringen, at de skal ikke vente megen Velvilje i det store og hele over for dette Lovforslag.

Christmas Møller: Det foreliggende Lovforslag om Udvidelse af Fortsættelseshjælp fra 70 til 140 Dage er særdeles letfætteligt, begrundet som det er i en særlig Arbejdsløshed og økonomisk, i Kommunernes vanskelige Tilstand, hvorfor man ogsaa foreslaar, at Udgifterne skal afholdes dels af Arbejdsløsheds-kasserne, med Halvdelen, dels af Staten, med den anden Halvdel. Naar vi ved første Behandling skal angive vor Stilling til Lovforslaget, kan jeg naturligvis i det store og hele henvise til de Betragtninger angaaende den sociale Lovgivning og Arbejdsløshedsunderstøttelses-Afsnittet, som vi i den forløbne Rigsdags-samling har gjort gældende. Den højtærede Socialminister maa jo ikke glemme, hvad jeg, da han maaske ikke helt husker det, gerne vil genopfriske for ham, at i en ledende Artikel i „Social-Demokraten“ her i Hovedstaden for den 3. Marts 1935 lød det — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Lad os derfor ikke glemme, at intet Land i Verden yder arbejdsløse og andre nødlidende blot tilnærmelsesvis saa megen Hjælp, som Danmark gør det efter Steinckes Socialreform.“

Naar disse Spørgsmaal drøftes, er det ikke urimeligt, som de politiske Forhold er, at minde Socialministeren om, at saaledes har hans eget Organ skrevet om den sociale Lovgivning.

Det Parti, jeg tilhører, og jeg selvfølgelig har kun egentlig Ansvar for Arbejdsløshedsloven, idet vi ikke har stemt for den øvrige Del af Sociallovgivningen, som bekendt heller ikke for Refusionsreglerne. Jeg er af den Opfattelse, at Arbejdsløshedsloven er den bedste Del af den sociale Lovgivning, og jeg er næsten overbevist om, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen er enig med mig deri. Man kan her gentage „Social-Demokraten“s Ord om, at intet Land i Verden yder arbejdsløse tilnærmelses-